

ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՂԱՇԱՐՔ

Ա .

Մանկտի՛ք, ի յաճապս եկեք, լըսեցի՝ լեզուս կապեցաւ:
 Եկին լուկ ինծի ասին թէ քո եարն ըզքեզ մոռոցաւ.
 Արցունքս ի յերեսս ի վայր ջուր կ'երթար՝ լուկ յարին դարձաւ.
 Յոր կաթեց նա ծառ բուսաւ, ուր հաւեր կայր՝ հոն թառեցաւ:

Բ .

Երբ սերն ի յաշխարհ եկաւ, եկաւ յիմ սիրտըս բնակեցաւ,
 Յապայ յիմ սըրտեսս ի դուսր ի յերկրէ յերկիր թափեցաւ.
 Եկաւ ի գլուխըս ելաւ, ի յըղեղս ելաւ թառեցաւ.
 Յաչերուս արցունք ուզեց նայ արինս ի վայր վաթեցաւ:

ՔՍԱՆԵՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՂԱՇԱՐՔ

Ա .

Սիրու տեր 'ւայլ ի՞նչ նըշան, մէկ ի մէկ հային ծիծըղան:
 Քընծորս որ ի քեզ եկաւ, ատընամ ? հետըն քեզ նըշան.
 Կարմիրն ի քեզ նըման, Էն դեղինն ես եմ զաֆարան:

Բ .

Սերկելիլն ի ծառոյն ճըղին, սիրտն է սեւ, երեսեն է դեղին.
 Երնէկ խընծորին կուտամ, խընծորին եւ իւր սիրողին.
 Իւրեան սիրու տեր մի կայր, կու գընէր տանէր սիրողին.
 Սիրողն անհաւատ լինի, կու զարնէ դանկիկ խընծորին,
 Չխընծորն երկու կէս կ'անէ, կու պահէ մէկալ սիրողին:

Գ .

Այդ լեռնէդ ի վայր կուզ'ի, ձեռս ի լի էր փարչ մի գինով.
 Իմ եարս ալ ի դէմ դիպաւ, ծոցն ի լի կարմիր խընծորով.
 Գըրկիկ ես վըզին ածի, թէ՛ Պագիկ մ'առնում մուրատով:
 Չափլաին երեսօքս Էած թէ՛ Առակ մ'եղնար ցորեկով.
 Ես չեմ ցորեկուան որսիկ, գիս կ'որսան ի մութ գիշերով,
 Գիշերն այլ գինով կ'որսան ու ցորեկն կարմիր խընծորով: